NGHĨ NGƯỢC LẠI
VÀ LÀM KHÁC ĐI

PAUL ARDEN

Tác giả của nhiều cuốn sách bán chạy trên thế giới.

paul arden

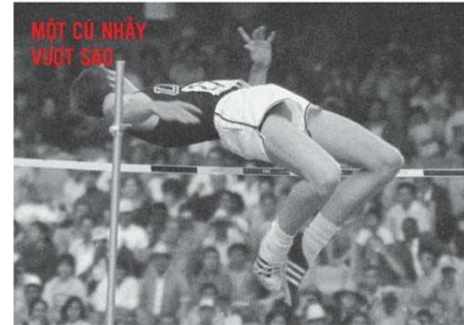
nghĩ ngược lại và làm khác đi

bản quyền tiếng việt © công ty cổ phần sách alpha, 2015

Chia sẽ ebook : http://downloadsachmienphi.com/
Tham gia cộng đồng chia sẽ sách : Fanpage : https://www.facebook.com/downloadsachfree
Cộng đồng Google :http://bit.ly/downloadsach

tuy không theo lối mòn là con đường đúng đắn để dành chiến thắng
hãy bắt đầu con đường thành công
bằng cách đưa ra vài quyết định sai lầm.

một cú nhảy vượt sào

ngược về tương lai

trước thế vận hội mexico được tổ chức vào năm 1968, kiểu nhảy truyền thống của vận động viên nhảy sào vượt qua xà ngang là cơ thể song song úp người về phía thanh xà. kỹ thuật này được biết đến với tên gọi "cú cuộn người kiểu phương tây" (western roll). tuy vậy, kỹ thuật đó sắp được thay thế.

một vận động viên ít tên tuổi đã vượt qua thanh xà và lập kỷ lục thế giới với mức xà đạt được là 7 feet 4¼ inche (tương đương 2,2415 mét). anh đã tung mình lên nhưng thay vì úp người xuống thì anh lại quay lưng về phía xà ngang.

anh nâng chân lên và búng ngược người vượt qua xà ngang.

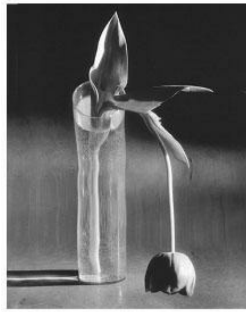
anh chính là dick fosbury và phương pháp nhảy này của anh được nhiều người biết đến với tên gọi "cú nhảy fosbury". kiểu nhảy này vẫn được dùng cho đến ngày nay.

anh đã nhảy cao hơn bất kỳ vận động viên nào trước đó bằng cách nghĩ ngược lại với mọi người.

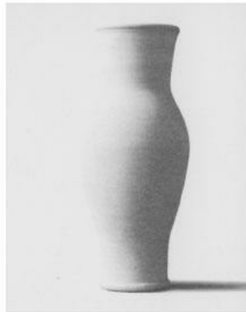
ví dụ này chỉ để minh họa cho một kỹ thuật suy nghĩ nhưng ở đây kỹ thuật suy nghĩ đã trở thành kỹ thuật nhảy cao, chuyển một cú nhảy vượt xà tưởng như có thể thất bại thành một thành công.

chụp ảnh hoa

đầu tiên chúng ta chọn một mẫu hoa hoàn hảo, sắp đặt nó cẩn thận, cân chỉnh hướng ánh sáng để nó trông tươi đẹp nhất, sau đó phun một ít nước lên bông hoa.
bức ảnh có thể sẽ đẹp nhưng chỉ được một thời gian vì từ trước đến nay, chúng ta đã từng thấy hàng ngàn bức hình đẹp chụp về hoa.
vậy làm thế nào để chụp một bức ảnh ấn tượng?

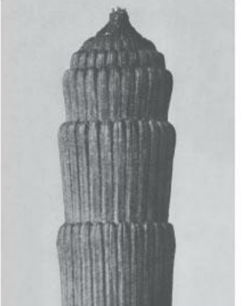
vào những năm 1930, andré kertész đã chụp một bông tulip héo úa. một khi được chiêm ngưỡng bức ảnh này, bạn sẽ khó lòng quên được.

trong một bức ảnh đã khiến nhiều người biết đến mình, nhiếp ảnh gia adrian flowers đã cho thấy vẻ đẹp của chiếc bình thay vì những bông hoa.

irving penn cũng đã làm điều tương tự. ông không chụp một bông hoa khoe sắc hoàn hảo, thay vào đó, ông ghi lại vẻ đẹp hoàn hảo của một bông hoa héo úa.

cách đây 80 năm, nhiếp ảnh gia kiêm nhà khoa học karl blossfeldt đã chụp những bức ảnh gây kinh ngạc mà chúng ta thường không thể nhận ra đối tượng được chụp. bức ảnh trên trông

giống một tòa nhà chọc trời hơn là một loài thực vật.
trong những ví dụ trên, giải pháp đưa ra thường không phải là cách đúng đắn theo lối suy nghĩ thông thường nhưng chúng đều là những giải pháp tuyệt vời để giải quyết vấn đề.

nó sẽ không bay

tác giả có tiếng, thiết kế đẹp và nội dung hấp dẫn với giá 6 xu.

rất rõ ràng.

vào năm 1934 thì không.

những người bán sách nói với penguin[1] rằng, “nếu không thể có được lợi nhuận 7 siling[2] 6 xu thì bằng cách nào chúng ta có thể làm ra một cuốn sách có giá 6 xu?”

các tác giả đã nghĩ họ sẽ bị mất tiền nhuận bút.

những nhà xuất bản sẽ không đồng ý cấp phép xuất bản sách bìa mềm.

duy chỉ có woolworths[3], người đã không bán bất kỳ thứ gì trên 6 xu, chịu hợp tác.

là một vụ đầu tư xuất bản mạo hiểm, nó đã bị cho là một ý tưởng tồi.

nhưng nhà sáng lập của penguin, allen lane, đã nghĩ ngược lại.

hẳn là mọi người đều đã biết phần còn lại của câu chuyện!

---

1. penguin trong tiếng anh có nghĩa là chim cánh cụt. penguin còn là tên của một nhà xuất bản lớn của nước anh đã đi đầu trong việc xuất bản sách bìa mềm giá rẻ.
2. đơn vị tiền tệ của anh bị thay thế vào đầu những năm 1970.
3. woolworths là công ty bán lẻ lớn nhất tại úc và new zealand với các lĩnh vực hoạt động đa dạng như: thực phẩm, khách sạn, các cửa hàng trực tuyến, v.v...

khi đã căn chuẩn, chỉ cần nhấn nút chụp

vào năm 1881, một nhân viên mới vào nghề tên george eastman đã bỏ công việc ổn định của mình tại một ngân hàng địa phương để khởi nghiệp một công ty đồ họa.

song, dưới đây mới là phần thú vị của câu chuyện.

7 năm sau đó, anh ta đã đổi tên thương hiệu thành "kodak[1]". đây là một lựa chọn kỳ quặc vì cái tên này chẳng có ý nghĩa gì và vào thời đó, không ai đặt tên theo kiểu ngẫu hứng cho những sản phẩm nghiêm túc.

lý do để eastman chọn cái tên đó vì nó ngắn gọn; khó bị phát âm nhầm; và không thể kết hợp với bất cứ thứ gì khác.

thậm chí ngày nay, các công ty lớn cũng không thể nghĩ được như vậy.

chỉ những doanh nhân khởi nghiệp mới dám làm điều đó.

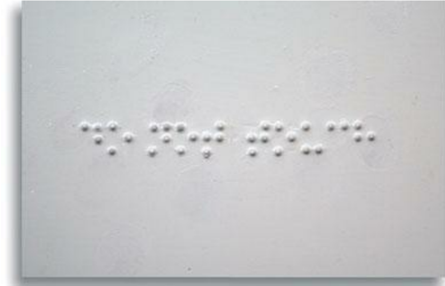

---

1. công ty eastman kodak (thường được biết đến với thương hiệu kodak) là một công ty rất lớn của mỹ chuyên cung cấp sản phẩm và dịch vụ về hình ảnh và đồ họa. kodak được biết đến nhiều nhất với sản phẩm phim chụp ảnh vào những năm 70 và 80 của thế kỷ xx.

đừng chạm vào

đây là một bức tranh rập chữ nổi braille dành cho người khiếm thị. họ chỉ có thể hiểu được nó bằng cách chạm vào. một điều trái ngược thú vị.
bởi nghĩa của dòng chữ braille này là "đừng chạm vào". một nghịch lý thú vị và cũng là một ví dụ tuyệt vời cho cách tư duy ngược.

tầm cao của những thứ không hợp thời

những người đam mê thời trang thường chạy theo xu hướng do các nhà thiết kế khởi xướng nhưng chính các nhà thiết kế lại thường làm những điều rất trái ngược với những gì được xem là thời trang.

họ tạo ra những thứ quê mùa, lỗi thời, ngược đời.

các ý tưởng khác biệt được tạo ra bởi những người lập dị. bằng bản năng hoặc hiểu biết sâu sắc, những người này ý thức được giá trị của sự khác biệt và nhận ra nơi an toàn nhất cũng chính là nơi nguy hiểm nhất.

vào những năm đầu thập niên 1970, vivience westwood[1] và malcolm mclaren[2] đã mở một cửa hàng bán những sản phẩm bị cho là quê kệch ở london trong khu st. christopher phía cuối đường oxford.

cửa hàng của họ có tên là “hoài niệm quá khứ”. quần áo họ bán là những mẫu thời trang thịnh hành từ 30 năm về trước. chẳng ai có thể mặc hay mua chúng.

chẳng có lấy một bóng khách lui tới, nó đã nhanh chóng bị đóng cửa.

đó là một việc làm ngu xuẩn hay vĩ đại?

nếu họ không có đủ đam mê và dũng cảm để làm việc đó thì westwood đã không thể trở thành nhà thiết kế được tôn kính nhất mọi thời đại và mclaren đã khó mà thành lập được ban nhạc rock sex pistols dẫn đầu cho trào lưu punk rock mạnh mẽ.

---

1. nhà thiết kế thời trang nổi tiếng người anh.

2. nhạc sĩ, ca sĩ, người chơi nhạc, ông bầu, nhà thiết kế thời trang, chủ cửa hiệu thời trang người anh. ông có khả năng kết hợp giữa âm nhạc và thời trang để dẫn đầu xu hướng.

phơi bày đúng chỗ

một câu chuyện về một vị giáo sư đang tắm trên sông cherwell ở oxford tại một nơi được gọi là “thú vui của mục sư”, phong tục ở đây là khi tắm không mặc quần áo.

khi vị giáo sư bước lên khỏi hồ, đúng lúc một nhóm sinh viên chèo thuyền ngang qua. ngay lập tức, ông chộp lấy khăn tắm của mình và quấn nó quanh mặt.

sập bẫy

không phải vì bạn quyết định sai mà bởi bạn đã quyết định đúng

chúng ta cố gắng quyết định một cách khôn ngoan dựa trên các dữ kiện trước mắt.

vấn đề đối với các quyết định khôn ngoan này là mọi người đều làm giống nhau.

tôi ước

tôi ước có nghĩa là: mọi việc sẽ không suôn sẻ nếu...

nếu bạn luôn ra quyết định đúng, quyết định an toàn, quyết định mà hầu hết mọi người đều sẽ đưa ra thì bạn cũng sẽ giống những người khác.

hãy luôn mong ước một cuộc sống khác biệt.

tôi muốn

tôi muốn có nghĩa là: nếu tôi muốn điều gì đủ mãnh liệt, tôi sẽ nhận được nó.

đạt được điều bạn muốn nghĩa là đưa ra các quyết định mà bạn cần thực hiện để đạt được điều đó.

không phải các quyết định mà những người xung quanh cho rằng bạn nên lựa chọn.

đưa ra quyết định an toàn là một điều dại dột, có thể đoán trước và không mang lại điều mới mẻ.

quyết định không an toàn làm bạn phải động não và phản ứng lại theo cách bạn chưa từng nghĩ đến.

và suy nghĩ đó sẽ dẫn đến những suy nghĩ khác giúp bạn đạt được điều bạn mong muốn.

bắt đầu bằng những quyết định tồi tệ và rồi nó sẽ đưa bạn đến một nơi mà người khác chỉ dám mơ ước mà thôi.

tưởng tượng

mọi người đều muốn một cuộc sống thú vị nhưng hầu hết lại lo sợ phải đương đầu với khó khăn.

vì vậy, họ chọn lựa sự dễ dàng cho một cuộc sống lý thú.

họ sống cuộc sống đầy hào hứng của mình thông qua những người khác.

bằng cách tự đưa mình vào hàng ngũ của những người nổi tiếng dám nghĩ dám làm, họ thừa hưởng chút hào quang ít ỏi. họ tưởng tượng mình giống như một john lennon, ernest hemingway, george best, liam gallagher, lenny bruce, janis joplin, damien hirst, andy warhol,

v.v...

điều khác biệt chính là, khi phải đối mặt với một vấn đề, những nhân vật có tư tưởng nổi loạn nêu trên đã chọn lựa một quyết định táo bạo, vì mặc dù không biết những quyết định kiểu này sẽ đưa họ đến đâu, nhưng họ lại biết chắc rằng một quyết định an toàn sẽ luôn ẩn chứa nguy cơ.

thà tiếc nuối những việc đã làm còn hơn hối tiếc việc chưa từng làm

nhiều người đến độ tuổi 40 mới nhận ra mình đã bỏ lỡ nhiều thứ trong đời.

trong nhiều trường hợp, mọi thứ thuận lợi đã đến với họ, ngoại trừ khi phải đối mặt với một thử thách để nắm bắt ước mơ của mình, họ đã không đủ can đảm dấn thân.

sẽ chẳng có ai lấy đi một phần cơ thể của bạn hay chiếc xe của bạn hoặc tống bạn vào tù nếu bạn thất bại.

tôi có một người bạn mà cha anh ấy có liên hệ với tổ chức ira[1]. khi gặp phải một vấn đề phiền toái, anh ấy đã đến gặp cha mình và xin một lời khuyên.

anh nói, “cha à, con đang gặp rắc rối.”

người cha hỏi, “có kẻ đang muốn giết con ư?”

anh bạn tôi trả lời, “ồ, không, không.”

cha anh nói, “con trai, vậy thì con không có rắc rối nào cả.”

ngay cả khi muốn cẩn trọng và đảm bảo an toàn, chúng ta cũng nên ngừng lại giây lát để mường tượng xem mình có thể bỏ lỡ điều gì.

“mục tiêu của mọi người đàn ông anh quốc là không còn gì phải hối tiếc khi chết đi” _ john cleese

bạn không đủ khả năng mua căn nhà trong mơ của mình.

đó là lý do tại sao nó là ngôi nhà mơ ước của bạn.

vì vậy, hoặc bạn tìm cách có được nó (rồi bạn sẽ tìm ra thôi) hoặc hãy bằng lòng với thực tế mà bạn không mấy hài lòng.

---

1. ira là tổ chức quân đội cộng hòa ireland _ một nhóm vũ trang đòi độc lập cho bắc ireland.

quyết định - quyết định - quyết định

khi nhìn lại sẽ có những thứ bạn cảm thấy hối tiếc.
bạn nghĩ mình đã quyết định sai lầm.
sai rồi.
bạn đã có một quyết định đúng đắn.
cuộc sống là những chuỗi quyết định.
1. mình sẽ mua một chiếc ô tô tiện dụng hay một chiếc có phân khối lớn?
2. mình sẽ học đại học hay tìm việc làm?
3. mình uống rượu, bia, hay nước lọc?
cho dù bạn quyết định thế nào thì đó cũng là quyết định duy nhất.
nếu không, ắt hẳn bạn đã có một quyết định khác rồi.
mọi thứ ta làm đều do ta chọn lựa.
vậy thì có gì phải hối tiếc?
con người bạn trở thành ra sao là do chính bạn lựa chọn.

làm rung chuyển con thuyền

cái nôi của tính liều lĩnh

khi còn trẻ, ta sẽ nhảy xuống hồ bất luận ta có biết bơi hay không.
ta không biết sợ.
hoặc ta bơi được hoặc ta chết đuối.
trước tuổi 30, nhiều thứ quan trọng xảy đến và định hình phần còn lại của cuộc đời ta.
trước tiên:
ta bắt đầu nhận thức được bản thân và có suy nghĩ của riêng mình. rồi ta trở nên lý trí hơn.
sau đó:
khi trở nên lý trí và trưởng thành hơn, ta bắt đầu suy nghĩ theo cách của người lớn hơn.
ta bắt đầu trưởng thành.
sự liều lĩnh và mạo hiểm không tương thích với tuổi tác.
mạo hiểm trở thành điều gì đó cần phải được cân nhắc kỹ lưỡng.

nghệ sĩ yves kline[1] quăng mình vào không trung, năm 1960

---

[1]. yves kline (1928-1962) là một nghệ sĩ tài hoa người pháp, người tiên phong trong lĩnh vực nghệ thuật trình diễn (performance art).

gặp gỡ anh chàng thích ổn định

một người làm công ổn định trong doanh nghiệp thường tiến nhanh nhờ sức trẻ; nếu là người có đầu óc cởi mở, tính tình vui vẻ và ngoại hình ưa nhìn sẽ càng thăng tiến nhanh hơn.

cấp trên thường sẵn lòng cất nhắc một người như vậy vì anh ta phản ánh hình ảnh của chính họ.

một nhân viên cần mẫn làm việc và dần đảm trách các vị trí quan trọng đòi hỏi trách nhiệm cao hơn.

rốt cuộc, anh ta cũng trở thành một trưởng phòng dù chưa có nhiều kinh nghiệm.

lương tăng nhanh cùng với chức danh thay vì năng lực và rồi anh ta cũng trở thành một thành viên của ban điều hành.

đến lúc công ty phải chọn một người đảm trách vị trí phó giám đốc điều hành, anh chàng của chúng ta được xem là một ứng viên sáng giá dù không được nhạy bén cho lắm.

anh ta không đề xuất cải tiến, cũng chẳng làm gì để xây dựng hình ảnh công ty.

rồi có một anh chàng khác trẻ và sáng giá làm trong bộ phận của anh ta chỉ hưởng lương bằng 1/3 mức lương của anh ta nhưng lại được các nhân viên trẻ hơn yêu mến.

anh chàng nay đã 40 tuổi của chúng ta bị gạt sang một bên và đến năm 47 tuổi, anh ta bị đào thải.

anh ta chưa leo lên được bậc cao nhất của chiếc thang thì đã bị té ngã và không thể trèo lên được nữa.

sự nghiệp của anh ta kết thúc dù anh ta chẳng làm gì sai.

đó cũng chính là vấn đề.

anh ta chẳng làm gì sai cả.

giờ thì hãy nhìn vào erica - cô nàng liều lĩnh

khi còn trẻ, cô không có sức mê hoặc như nhân vật được nhắc đến trước đó.

không phải kiểu người làm công ăn lương.

dù dễ gây khó chịu nhưng cô tràn đầy nhiệt huyết và luôn có những ý tưởng mới táo bạo.

cô được giữ lại công ty.

hầu hết các ý tưởng của cô đều bị cho là không thực tế, quá mạo hiểm hoặc đơn giản đến mức ngốc nghếch. nhưng trong công ty, ai đó đã chọn một trong những ý tưởng táo bạo hơn người của cô và đề xuất lên cấp trên. nó được chú ý bởi sự khác biệt và tươi mới.

trong 3 năm tiếp theo, cô đề xuất hàng loạt các ý tưởng không khả thi. cô ngày càng gây khó chịu và cuối cùng bị sa thải.

giờ thì điều lạ là việc tìm được một công việc mới chẳng mấy khó khăn như cô vẫn tưởng, bởi một số người vẫn nhớ tới cái ý tưởng khá hay ho của cô cách đây 3 năm. họ phớt lờ những thất bại trước đó của cô.

nhưng chu trình cũ lại tái diễn. một lần nữa, cô bị sa thải nhưng bây giờ có 2 điều khiến cô được nhớ tới.

cô không phải kiểu người dễ dàng buông xuôi khi gặp thất bại.

cả cuộc đời cô là những bước thăng trầm.

nhưng khi bước sang tuổi 40, cô đã có được một bảng thành tích đáng nể.

cô trở thành một người đáng kính trọng.

vẫn là một erica liều lĩnh nhưng sáng giá hơn bao giờ hết, cũng bởi cô đã thất bại trong việc tuân thủ các nguyên tắc thông thường.

bạn có hành xử hợp lý?

salomon brothers, một công ty đầu tư nổi tiếng ở new york, đã gặp các khách hàng tiềm năng không phải một lần mỗi tháng hay mỗi ngày mà là ba lần mỗi ngày.

việc làm này thật vô lý.

nhưng nó có hiệu quả.

hầu hết mọi người đều hành xử hợp lý và phải đạo, đó là lý do họ cũng chỉ làm tốt ở mức vừa phải.

george bernard shaw *từng nói:*

"người thức thời sẽ thích ứng với thế giới.

người không thức thời sẽ làm thế giới thích ứng với bản thân mình.

mọi sự tiến bộ đều phụ thuộc vào người không thức thời."

đỉnh của đỉnh

khi bức tường berlin đến lúc bị dỡ bỏ, nhà điều hành trẻ[1] của một công ty quảng cáo đã đến gặp tôi với ý tưởng gắn một biển quảng cáo lên mặt kia của bức tường.

tôi nói, "ý tưởng hay đấy, nhưng anh lấy đâu ra tiền?"

anh ta nói mình có tiền tiết kiệm.

tôi hỏi, "anh sẽ làm bằng cách nào?"

anh ta đáp, "tôi sẽ làm được."

và anh ta đã làm thật. hơn thế, nó đã trở thành bản tin toàn cầu.

khỏi phải nói, anh ta đã phấn khích thành lập công ty riêng của mình.

tất cả những người giỏi nhất đều làm vậy.

mọi người đều cần một trong những điều sau: nếu muốn biết cuộc đời mình sẽ ra sao, bạn chỉ cần biết mình đang hướng về đâu.

---

1. paul cowan: nhà điều hành của saatchi & saatchi, một trong những hãng quảng cáo nổi tiếng thế giới hiện nay.

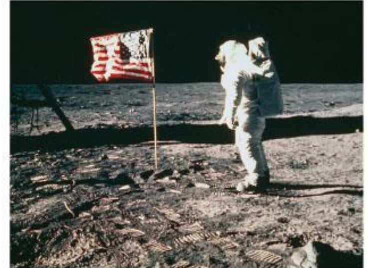
vươn tới những vì sao

nếu đây là mức tham vọng của bạn, hãy gắng đặt mục tiêu cao hơn.

cứ làm đi, rồi điều chỉnh dần trong khi thực hiện

rất nhiều người dành quá nhiều thời gian để cố gắng chuẩn bị mọi thứ thật hoàn hảo trước khi họ thực sự bắt tay làm điều gì đó.

thay vì đợi đến khi mọi thứ hoàn hảo, hãy cứ hãy bắt đầu với những gì mình đang có, rồi dần điều chỉnh trong khi thực hiện.

yêu cầu người khác phê bình mình

nếu bạn cho ai đó xem một tác phẩm của mình rồi hỏi họ, “bạn thấy sao?”, họ gần như sẽ luôn khen ngợi vì không muốn làm mất lòng bạn.

lần tới, thay vì hỏi, “nó có ổn không?”, bạn hãy hỏi họ, “có gì bất ổn không?”

họ có thể không nói những gì bạn muốn nghe nhưng khả năng cao là sẽ cho bạn một lời phê bình chân thành.

sự thật thường mất lòng, nhưng về lâu dài nó còn tốt hơn cái vỗ nhẹ vào lưng.

điều này sẽ khiến bạn phải suy nghĩ.

tôi nhận trách nhiệm về mình

đừng đổ lỗi cho ai khác ngoài bản thân.

nếu đã tham gia vào việc gì, bạn hãy hoàn toàn chịu trách nhiệm cho việc đó.

nếu nhận trách nhiệm về mình, bạn đã đặt mình vào vị thế phải làm điều gì đó để thay đổi tình hình.

nếu bạn muốn được quan tâm, hãy học cách quan tâm đến người khác

tôi đã bỏ lại một người bạn của mình trong một câu lạc bộ ở copenhagen[1] trong khi anh ta chỉ biết hai từ tiếng đan mạch là “ja” và“nej” (nghĩa là “vâng” và “không”).

một gã say rượu bắt chuyện và bạn tôi thi thoảng xen vào “ja” hay“nej”.

khi tôi trở lại, bạn tôi vẫn đang nói chuyện với gã say rượu và anh ta vẫn đang dùng chỉ hai từ đó.

gã say rượu thấy bạn tôi thật thú vị, đơn giản vì bạn tôi đã lắng nghe anh ta.

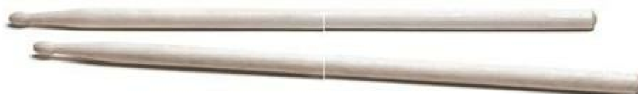
trong buổi phỏng vấn, tốt hơn hết hãy chăm chú lắng nghe những gì người phỏng vấn phải nói hơn là chỉ lo thể hiện tài năng của chính mình.

đó là cách để bạn khiến người khác quan tâm đến bạn mà không phải nói một lời nào.

---

1. copenhagen: thủ đô của đan mạch.

hướng tới mục tiêu

một chàng trai trẻ làm công việc giao nhận tài liệu trong một hãng quảng cáo.

một ngày nọ, anh nói với vị trưởng phòng, “tôi xin nghỉ việc. tôi sắp trở thành một tay chơi trống.”

vị trưởng phòng nói, “tôi không biết là cậu biết chơi trống đấy.”

anh đáp, “tôi cũng không biết, nhưng tôi sắp biết.”

một vài năm sau, chàng trai ấy chơi trống trong cùng ban nhạc với eric clapton và jack bruce. ban nhạc tên là cream và anh chính là ginger baker[1].

anh ấy đã trở thành người mà anh ấy muốn trước khi biết bản thân có thể làm được.

anh ấy đã có một mục tiêu.

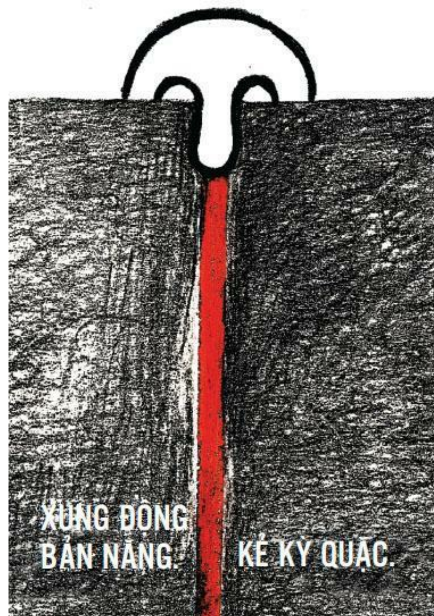
---

1. ginger baker là một nghệ sĩ chơi trống người anh đã sáng lập ra ban nhạc rock cream cùng với các nhạc sĩ nổi tiếng khác của anh là eric clapton và jack bruce.

không là một ai nhưng lại là số 1[1]

có một điều khá phổ biến là những người suy tưởng thường cố đánh mất bản ngã của họ.
thật sự thì họ nên suy nghĩ sâu xa hơn một chút.
giả định rằng chúng ta được ban cho bản ngã vì một lý do nào đó.
người vĩ đại có bản ngã vĩ đại; có lẽ đó chính là điều khiến họ trở nên vĩ đại.
vì thế hãy sử dụng nó cho tốt thay vì cố gắng chối bỏ nó.
suy cho cùng, cuộc đời này tất cả đều vì "cái tôi" mà thôi.

cha tôi là một người khiêm tốn, như bao người khiêm tốn khác, ông cố gắng kiểm soát bản ngã của mình.
ông đã làm rất tốt điều đó với việc ẩn danh gần như cả cuộc đời.
ông là một họa sĩ.
khi mẹ tôi qua đời, cha tôi đã 90 tuổi.
ông không còn ai để khoe các tác phẩm của mình và để nhận được những lời tán thưởng.
nhưng cũng nhờ đó mà ông đã tìm được bản ngã của mình dù không ý thức rõ về điều này.
các tác phẩm của ông trở nên hài hước, gàn dở và khác biệt. ông thậm chí còn bắt đầu tự gọi mình là một thiên tài.
tôi không muốn nói quá nhiều về điều này, nhưng khi cha tôi mất, tất cả những gì tôi muốn được thừa kế chính là những cuốn sổ phác họa của ông trong những năm cuối đời.
nếu không có bản ngã, ông đã không bao giờ trở thành người như ông mong muốn.
nếu đó là điều bản ngã mang lại cho khả năng sáng tạo của bạn, tôi hy vọng nó cũng có thể phát triển khả năng của tôi xa hơn.

---

1. no one but no.1.

một nửa của nelson

nếu nelson chỉ được đặt lên một bệ nhỏ, liệu ông có chỉ đạt được phân nửa những thành tựu so với hiện nay?

nelson toàn phần

xắn tay vào làm việc còn hơn đóng vest đi họp hành

trong một cuộc họp, bạn không cần lo lắng về việc tìm cách gây ấn tượng với các đồng nghiệp bởi họ còn đang bận lo lắng về việc tìm cách gây ấn tượng với bạn.

họp hành chỉ dành cho những ai không đủ bận rộn mà thôi.

một cuộc họp chỉ là một cuộc trình diễn, một màn kịch để cho mọi người thấy tầm quan trọng của chính họ.

những tay chơi thật sự không cần phải diễn trò họp hành.

họ xắn tay áo lên và tiếp tục làm việc.

quan điểm của bạn là gì?

"hầu hết mọi người đều là người khác.

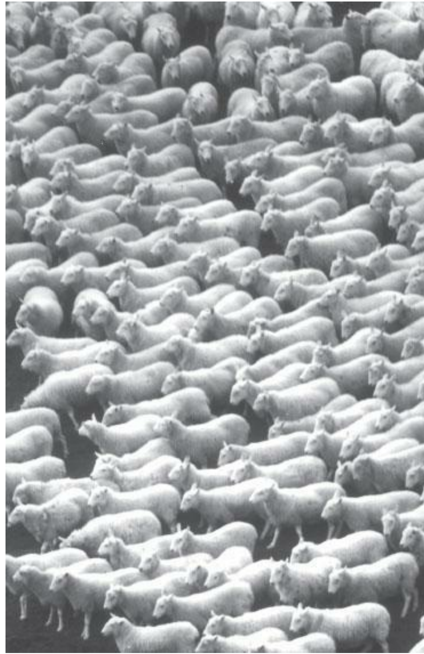
suy nghĩ của họ là quan điểm của một ai đó,

cuộc sống của họ đều là bắt chước,

đam mê của họ là những trích dẫn."

_ oscar wilde

quan điểm của bạn là gì?

chẳng có quan điểm nào là đúng

có quan điểm truyền thống phổ biến.

có quan điểm cá nhân.

có quan điểm phổ quát được số đông đồng tình.

có quan điểm đơn lẻ chiếm khá ít sự đồng thuận.

nhưng không có quan điểm nào là đúng.

bạn lúc nào cũng đúng.

hoặc lúc nào cũng sai.

điều đó chỉ tùy thuộc vào góc nhìn của bạn.

sự phát triển trong bất cứ lĩnh vực nào cũng đều nhờ những người có quan điểm đơn lẻ hay quan điểm cá nhân.

hãy nhìn theo cách này

gilbert garcin 80 tuổi. ông bắt đầu chụp ảnh ở tuổi 65. ông có một góc nhìn. bạn đang nhìn vào nó đấy.

tôi đã từng nhiều lần thuê người khác chụp ảnh.

bởi vậy, mọi người rất nhiệt tình cho tôi xem các tác phẩm của họ.

99% những bức hình tôi xem đều đạt chuẩn rất cao.

nhưng 98% trong đó chỉ gồm những bức hình tôi đã từng xem trước đó.

hiển nhiên chúng không cùng chủ đề hay bố cục, nhưng ấn tượng chung của tôi là mình không thấy được gì mới mẻ.

họ không có một góc nhìn riêng. mà nếu có thì cũng nên làm thế nào để chính những người xem các bức hình của họ (là tôi) thấy yêu thích mới được.

rất hiếm khi, tôi xem được tác phẩm của một ai đó thật sự có góc nhìn riêng, một tác phẩm không lẫn với bất kỳ tác phẩm nào của ai khác.

chủ nhân của những tác phẩm này thường là những người khó tính, gần như không thể thuê được họ bởi bạn khó mà bảo họ làm theo ý bạn được.

đôi khi việc thuê họ là một sai lầm.

đôi khi không phải vậy.

những khi đó không phải là một sai lầm, thì hiệu quả đạt được dư sức bù đắp cho những lúc sai lầm.

1984

vào năm 1975, các tác phẩm của nghệ sĩ kiêm họa sĩ hoạt hình người séc, jan svankmajer[1], bị cấm lưu hành.

có phải ông đã có quan điểm sai?

hay đó là quan điểm đúng được đánh giá bởi những người có quan điểm sai?

ngày nay, ông lại trở thành một báu vật quốc gia.

vẫn là những tác phẩm đó, nhưng đã được nhìn dưới một góc độ khác.

người bình thường chạy theo suy nghĩ của số đông.

con người cũng giống như loài cừu: họ theo sau người dẫn đầu. chính người lãnh đạo là người có quan điểm riêng về con đường họ nên đi.

người khác thường có một quan điểm hoặc góc nhìn độc đáo.

người thông minh nhận biết được giá trị của điều đó.

can đảm bảo vệ quan điểm của mình trước số đông phản đối sẽ giúp bạn trở thành người chiến thắng.

---

1. jan svankmajer là một họa sĩ và nhà làm phim người séc. ông tự cho mình là một người theo trường phái siêu thực và các tác phẩm của ông ảnh hưởng lớn đến phong cách của nhiều họa sĩ.

bà ấy đang suy nghĩ theo quan điểm của ai?

một đồng nghiệp của tôi đi xem triển lãm nghệ thuật ở phía bắc london cùng người bạn của anh ấy.

cuộc triển lãm về cơ bản gồm những khối than cám xếp chồng lên nhau tạo thành hình chiếc ghế bành hoặc tràng kỷ và được sơn phủ những tông màu cơ bản.

nhìn những sản phẩm như vậy, anh bạn đồng nghiệp nói, "thay vì chúng ta đã có thể ăn bữa trưa ngon lành cùng nhau thì anh đưa tôi đi cả chặng đường để xem cái mớ vớ vẩn này sao?" anh bạn đồng nghiệp tiếp tục bình phẩm về cuộc triển lãm suốt chặng đường trở về văn phòng.

khi về đến nơi, anh bạn tôi nói: "anh nói anh không thích cuộc triển lãm nhưng lại không ngừng nói về nó kể từ khi đến đó."

dù có thích cuộc triển lãm hay không, anh đồng nghiệp kia vẫn không thể quên được nó.

nếu một sản phẩm còn quá mới mẻ, bạn không thể kỳ vọng mình ngay lập tức thích nó, vì bạn chẳng có gì để so sánh với nó cả.

nỗ lực chấp nhận và thích nghi với một điều mà bạn chưa hiểu sẽ khiến điều đó trở nên giá trị hơn nhiều với bạn khi đã thật sự nắm bắt được nó.

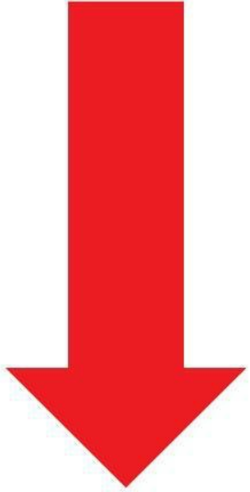
nghệ thuật thật sự sẽ tự lên tiếng. điều đó không có nghĩa là bạn buộc phải yêu thích nó.

vì vậy, lần tới khi đến xem một buổi trình diễn nghệ thuật hay ngắm nhìn bất cứ thứ gì thuộc về nghệ thuật, hãy quan sát tác động của nó đối với bạn và cố gắng hình thành quan điểm của riêng mình.

bằng cách này bạn sẽ trở thành một nhà phê bình thay vì một người phát ngôn cho quan điểm của kẻ khác.

hãy lật ngược cuốn sách này lại

mọi thứ đang tốt lên rồi

thế nào là một ý tưởng hay?

một ý tưởng hay là một ý tưởng được thực hiện.

nếu không, nó không được coi là một ý tưởng hay.

* * *

khi một khách hàng hỏi phải trả bao nhiêu để được phép chụp hình tháp eiffel đưa vào một đoạn quảng cáo, các quan chức đại diện cho thành phố paris đã trả lời là 10.000 bảng anh.

vị khách hàng này không còn cho rằng đó là một ý tưởng hay nữa.

vì thế họ đã không dùng nó.

tôi đã muốn sử dụng hình ảnh tháp eiffel cho quyển sách này, nhưng tôi cũng không cho rằng 10.000 bảng anh là một ý tưởng hay.

vậy nên tôi đã không hỏi.

thế nào là một ý tưởng tồi?

ý tưởng chỉ là vấn đề về mặt thị hiếu.

một ý tưởng hay đối với người này có thể là ý tưởng tồi hay nhàm chán đối với người khác.

một ý tưởng hay là một giải pháp thông minh để giải quyết một vấn đề, là một giải pháp tôi chưa từng thấy trước đó.

nhưng nếu một ý tưởng không được thực hiện và sử dụng như một giải pháp để giải quyết vấn đề, nó sẽ chẳng có giá trị.

nó trở thành "không có ý tưởng".

trở thành vô dụng khi chỉ nằm trong ngăn kéo.

thà đó là một ý tưởng tồi còn hơn là một ý tưởng không mang lại một lợi ích gì, bởi như vậy nó hoàn toàn là một sự lãng phí về diện tích.

các ý tưởng cần được áp dụng trước khi nó được ghi nhận là những ý tưởng hay.

ngay cả một ý tưởng tồi được thực hiện cũng vẫn tốt hơn một ý tưởng hay nhưng lại bị xếp xó để đó.

một ý tưởng càng được sử dụng lâu dài thì nó càng được xem là một ý tưởng hay.

đó là lý do bánh xe lại được cho là ý tưởng hay nhất mọi thời đại.

ý tưởng hay nhất ở đây chính là cái tủ hộc. bởi nó hiện hữu.

không phải lúc nào có nhiều ý tưởng cũng tốt

một số người có tài năng sáng tạo ra các ý tưởng. nhưng với những người không sở hữu khả năng này thì nó thật sự là một cuộc vật lộn.

kỳ lạ ở chỗ những người phải vật lộn cực nhọc nhất lại thường chính là những người trở nên thành công nhất.

có quá nhiều ý tưởng không phải lúc nào cũng tốt.

sẽ quá dễ dàng để đi từ ý tưởng này đến ý tưởng khác.

nếu không có nhiều ý tưởng, bạn buộc phải khiến những ý tưởng mình có trở nên hữu ích.

đây chính là kết cục của việc quá nhiều ý tưởng.

đánh cắp

hãy đánh cắp bất cứ nguồn nào truyền cảm hứng cho bạn hoặc làm phong phú thêm trí tưởng tượng của bạn.

hãy nghiền ngẫm những bộ phim, bản nhạc, cuốn sách, tranh vẽ, thơ ca, hình chụp, cuộc trò chuyện, giấc mơ, cây cỏ, kiến trúc, biển báo trên đường phố, đám mây, ánh sáng và bóng râm.

hãy chỉ lựa chọn đánh cắp lấy những thứ tác động trực tiếp đến tâm hồn của bạn. nếu làm vậy, tác phẩm của bạn sẽ thật sự là của chính bạn.

sự chân thật và của riêng là vô giá.

bởi nguồn gốc đâu có hiện hữu.

đừng bận tâm đến chuyện phải che giấu việc bạn trộm cắp - hãy tán thưởng điều đó nếu bạn thích ý tưởng đó.

nhớ rằng jean-luc godard đã nói: “điều quan trọng không phải là bạn lấy thứ gì từ đâu mà là bạn mang thứ đó đi đến đâu.”

tôi đã đánh cắp điều này từ jim jarmusch[1]

---

1. jim jarmusch là một diễn viên, đạo diễn và nhà sản xuất phim người mỹ.

đôi khi việc khôn ngoan nhất lại chính là đừng quá thông minh

chụp hình một cái ly, chỉnh chế độ làm nhòe và sử dụng ống kính bóp méo hình ảnh.
sau đó hỏi những người khác, “đấy là gì?”
họ sẽ trả lời: “đấy là hình chụp một cái ly.”

chụp thêm một tấm hình chính cái ly ấy một cách bình thường.
sau đó hỏi những người khác: “đấy là gì?”
họ sẽ trả lời: “đấy là một cái ly.”

bánh mì, bạn biết đấy, nó dùng để làm ra sandwich

điều này sẽ khiến bạn trở nên sáng tạo

với một người có óc sáng tạo đang bắt đầu con đường sự nghiệp, hãy cố gắng đừng nghĩ về phim ảnh, truyền thông hay bất cứ thứ gì khác.

thay vào đó, hãy nghĩ đến tiền. đó là lời khuyên chân thành.

đừng làm một công việc quá lâu

xin nghỉ việc đó là cách cho thấy bạn đáng giá trong công việc

nếu mọi người liên tục bác bỏ các ý tưởng hay đề xuất của bạn, hãy xin nghỉ việc.
bạn không thể cứ mãi chiến đấu và thua cuộc, điều này sẽ gây rắc rối cho chính bạn.
nếu đủ giỏi và phù hợp với công việc hiện tại, đơn xin nghỉ việc của bạn sẽ không được chấp thuận.
bạn sẽ được ký hợp đồng mới, theo những yêu sách của bạn.
nếu họ chấp thuận cho bạn nghỉ việc, điều này có nghĩa bạn đang làm một công việc không phù hợp với mình, và việc bạn rút lui để tìm một công việc phù hợp hơn là một điều tốt.
điều này đòi hỏi sự can đảm, nhưng đó là một quyết định đúng đắn.

bị đuổi việc: đây là điều tốt nhất có thể xảy đến với bạn
mọi chuyện tại nơi làm việc không mấy suôn sẻ?
bạn sợ hãi bị đuổi việc?
bạn tỉnh giấc vào lúc 4 giờ sáng và vô cùng lo lắng?
tốt thôi. hãy thử hình dung bạn đã bị đuổi việc cách đây 10 ngày.
giờ thì bạn chẳng còn chọn lựa nào ngoài việc chấp nhận thực tế, bạn cũng có thể xem đó như một điều tốt.
bạn có thể sắp xếp cuộc sống của mình khác đi.
dù thế nào thì bạn cũng đã ghét tình trạng công việc hiện tại.
bạn có thể bắt đầu lại.
đây chính là cơ hội tuyệt vời cho bạn

churchill nói rằng khi ở vị trí cao nhất, bạn chỉ phải nghĩ về các chính sách.
khi ở vị trí thấp hơn một chút, bạn phải quan tâm đến những gì cấp trên của bạn nghĩ và cả những gì đối thủ của bạn nghĩ, trước khi bắt đầu quan tâm đến các chính sách.
hãy khởi nghiệp kinh doanh riêng, rồi bạn sẽ có thể kiểm soát được số phận của chính mình. điều này khiến bạn trở thành số một ngay từ đầu.

thách thức của việc học đại học

đừng học đại học

việc học đại học thường có nghĩa là, “tôi chẳng biết phải làm gì với cuộc đời mình, vì vậy tôi sẽ đi học đại học.”

một năm trải nghiệm sẽ xác nhận điều này.

học đại học chỉ là phương cách để trì hoãn mà thôi.

một số người đủ may mắn để biết rõ họ muốn làm gì từ rất sớm.

phần lớn gặp nhiều khó khăn trong việc sử dụng năng lực của họ vào một mục đích hữu ích.

tôi lấy làm tiếc cho những người này. thật chẳng dễ dàng cho họ. nhưng học đại học không phải là cách để giải quyết vấn đề.

trái lại, đi làm sẽ giúp ích cho họ.

sinh viên đại học ở tuổi 23

đi làm

nếu bắt đầu đi làm khi 18 tuổi, bạn đã có 5 năm đi trước những người bắt đầu đi làm ở tuổi 23.

ở tuổi 23, với trình độ của mình, bạn sẽ vẫn trở thành một nhân viên văn phòng cấp dưới.

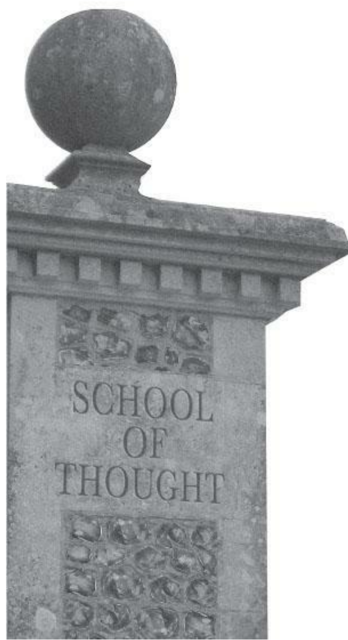
nếu lựa chọn sai nghề nghiệp khi còn trẻ, bạn vẫn có thể đổi hướng. tuy nhiên, ở tuổi 28 thì hơi trễ để nhận ra rằng bạn đã chọn sai nghề.

vì vậy, đừng học đại học nếu chuyên ngành học không đúng với sở thích của bạn.

hãy đi làm và học hỏi ở trường đời.

học ở trường đời ở tuổi 23

đây là một bài học

thà sống thiếu hiểu biết còn hơn biết quá nhiều.
giải quyết vấn đề là một phần rất thú vị của cuộc sống.
một khi mánh khóe của trò ảo thuật được phơi bày, ma lực của nó cũng không còn nữa.
một trận bóng đá gây hào hứng ở chỗ người ta không biết trước được đội nào sẽ thắng.
một số người đạt được thành công và tận hưởng chiến thắng của họ.
những người may mắn tiếp tục sống trong sự thiếu hiểu biết.

mẹ ơi, con vừa trượt rồi.

thảm họa ư?

đó là một thành tựu.

chẳng có gì mới mẻ khi làm mọi việc một cách vừa đủ hoặc ở mức trung bình.

nhưng việc đứng chót hoặc áp chót lại có giá trị rõ rệt.

điều đó có nghĩa là bạn không bận tâm đến con đường làng nhàng mà mình được chỉ dạy. tâm trí của bạn ở nơi khác.

hãy biết mơ tưởng.

nhiều người đứng "đội sổ" ở trường học lại trở nên giàu có và thành đạt, chẳng phải vì điểm số những môn học đã đậu, mà nhờ vào trí tưởng tượng của họ.

như vậy, để thành công trong thất bại, bạn phải nghĩ rằng thất bại là mẹ thành công.

đạt điểm cao sẽ không bảo đảm cho bạn một cuộc sống thú vị.

nhưng khả năng tưởng tượng thì có.

thành tựu trong thất bại

tôi đã thất bại trong việc nghĩ ra hình minh họa cho trang này.

hãy tiến bước

nếu bạn không đủ điều kiện về bằng cấp hay không đủ tiền đóng học phí để học đại học, hãy cứ tiến bước.

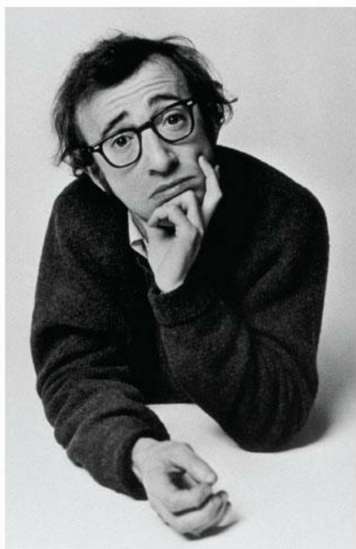
nếu bạn muốn làm một công việc mà họ sẽ không nhận bạn vào làm, hãy cứ tiến bước.

hãy cứ đến lớp nghe các bài giảng, hãy cứ chạy những việc vặt, hãy trở thành một người có ích. hãy để mọi người biết đến bạn.

cuối cùng, họ cũng sẽ chấp nhận bạn, bởi bạn là một thành viên trong cộng đồng của họ.

họ sẽ không chỉ tôn trọng mà còn yêu thích bạn vì sự bền chí của bạn.

điều đó có thể cần thời gian, nhưng rồi bạn sẽ được đạt được thành tựu mà không bỏ công vô ích.

khi được hỏi về bí quyết thành công, woody allen đã trả lời, “hãy tiến bước”.

bí quyết cho những người mới

bí quyết viết cv

hãy đưa vào cv của bạn tên công ty tốt nhất trong lĩnh vực bạn dự định phát triển nghề nghiệp.
chạy việc vặt thôi cũng được.
hãy làm việc không công, nếu cần thiết.
điều này sẽ gây được ấn tượng với những nhà tuyển dụng tương lai.

bí quyết pha trà

pha trà.
hãy thường xuyên sẵn lòng pha trà.
những người có tầm ảnh hưởng thích điều đó.
việc làm này sẽ khiến họ có thiện cảm với bạn và để đáp lại họ sẽ muốn giúp đỡ bạn.

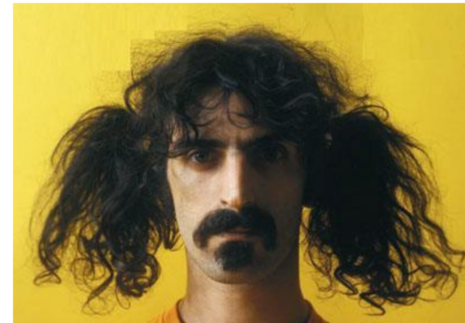

những suy nghĩ cuối cùng

một người phỏng vấn có một chân bằng gỗ nói với frank zappa[1] rằng, “với mái tóc dài của anh, từ chỗ tôi ngồi, anh có thể bị tưởng nhầm là
một phụ nữ.”

frank zappa đáp lại, “từ chỗ tôi ngồi, anh có thể bị cho là một cái bàn.”

---

1. frank zappa là một nhạc sĩ, nhà soạn nhạc, trưởng nhóm nhạc và đạo diễn phim. với trong 30 năm sự nghiệp, ông đã để lại các tác phẩm thuộc nhiều thể loại nhạc như rock, jazz, nhạc giao hưởng, v.v...

đừng bi quan khi bị khước từ

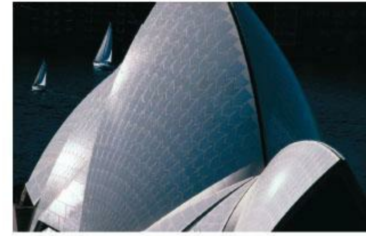
khi còn làm giám đốc sáng tạo ở saatchi's, có lần tôi đưa cho một cậu thanh niên cái vỉ nướng và bảo cậu ta tạo ra một tác phẩm thật hài hước.

đến gần cuối ngày hôm ấy, ai đó nói với tôi là cậu ta đã khóc trong văn phòng.

tôi đến an ủi cậu ta.

tôi nói, "đừng lo lắng, khi bằng tuổi cậu bây giờ, tôi cũng chẳng làm được gì cả."

cánh buồm biết nói

điều tôi cảm thấy thú vị ở nhà hát opera sydney là cách mà kiến trúc sư jorn utzon thể hiện sự táo bạo của mình với một thiết kế mà những người đứng đầu thành phố sydney khi ấy không thể xây dựng được.

khi trình bày những kế hoạch của mình, ông ví tòa nhà như một cánh buồm.

đến khi hội đồng có hình ảnh của những chiếc thuyền buồm trên mặt nước, không một người nào tham dự cuộc thi thiết kế ấy còn có cơ hội.

ông tóm gọn ý tưởng của mình chỉ trong một từ.

cánh buồm.

thật xuất chúng.

---

lời khuyên tốt nhất từng được đưa ra là của alexey brodovitch _ giám đốc nghệ thuật của tạp chí harper’s bazaar _ dành cho chàng thanh niên richard avedon, người mà định mệnh đã quyết định sẽ trở thành một trong những nhiếp ảnh gia vĩ đại nhất thế giới.

lời khuyên ấy rất đơn giản:

" hãy khiến tôi ngạc nhiên "

hãy luôn ghi nhớ những từ này và bất kỳ điều gì bạn làm cũng sẽ trở nên sáng tạo.

---

bạn sẽ chọn slogan nào cho bảo tàng v&a?

bảo tàng của những tác phẩm nghệ thuật. nghệ thuật của bảo tàng. một v&a mới mẻ. nơi đây không dành cho các tác phẩm nghệ thuật lỗi thời nhàm chán. cà phê ngon thưởng thức trong một bảo tàng tuyệt đẹp.

bạn là chủ tịch, trưởng ban điều hành, quản lý bảo tàng hoặc thành viên hội đồng quản trị của bảo tàng v&a.

bạn muốn thu hút thêm nhiều khách tham quan bảo tàng và muốn truyền thông giúp bạn đạt được điều đó.

bạn được trình lên một danh sách các câu slogan đối nghịch.

trong một bảo tàng, câu hỏi đầu tiên là “nhà vệ sinh ở đâu?”

câu hỏi thứ hai là “quán cà phê ở đâu?”

một tách cà phê và một chiếc bánh ngọt có thể còn hấp dẫn hơn toàn bộ những hiện vật tại bảo tàng v&a.

một chuyến tham quan bảo tàng thường là một buổi dã ngoại. nó nên thú vị và hào hứng.

quản lý bảo tàng phải bảo tồn các tác phẩm nghệ thuật và các giám đốc ở đó để phục vụ công chúng, người quản lý bảo tàng và chính họ.

vậy hãy đặt mình vào vị trí của họ. bạn sẽ chọn dòng slogan nào?[1]

chọn slogan sẽ tác động hiệu quả tới công chúng hay sẽ thể hiện được giá trị của bảo tàng v&a?

---

1. với danh tiếng của mình, elizabeth esteve-coll, khi đó là giám đốc của bảo tàng v&a, đã chọn câu slogan cuối cùng.

đơn giản là, hãy thay đổi cuộc sống của bạn

thế giới chính là những gì bạn nghĩ về nó.

vì vậy, hãy nghĩ về nó theo cách khác đi

và cuộc sống của bạn sẽ thay đổi.

Chia sẽ ebook : http://downloadsachmienphi.com/
Tham gia cộng đồng chia sẽ sách : Fanpage : https://www.facebook.com/downloadsachfree
Cộng đồng Google :http://bit.ly/downloadsach